

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1364/2021
20.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у спору из радног односа тужиље АА из ... код ..., коју заступа Оливера Секулић Николић, адвокат из ..., против тужене Прехрамбено хемијске школе Ниш, коју заступа Милорад Тешић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 22/21 од 09.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 22/21 од 09.02.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П1 3243/16 од 24.11.2020. године одбачен је као неблаговремен предлог пуномоћника тужиље за понављање поступка који је окончан правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П1 3243/16 од 02.06.2017. године.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 22/21 од 09.02.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено наведено првостепено решење.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужиља због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 420. став 5. и 6. и члана 408. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија дозвољена и неоснована.

О спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд у поступку по ревизији води рачуна по службеној дужности.

Према стању из списка Основни суд у Нишу је у овој парници донео пресуду П1 3243/16 дана 02.06.2017. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи као незаконито решење директора туженог од 14.09.2016.

године о изрицању дисциплинске мере новчане казне тужили и да се поништи као незаконито решење Школског одбора од 04.10.2016. године којим је одбијен приговор тужиле и потврђено решење директора тужене од 14.09.2016. године. Одбачена је тужба у делу захтева за утврђење ништавости упозорења директора тужене од 04.07.2016. године као недозвољена и обавезана тужиле на накнаду трошкова поступка. Наведена пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3729/17 од 15.12.2017. године. Другостепену пресуду пуномоћник тужиле је примио 19.01.2018. године. Предлог за понављање поступка пуномоћник тужиле је поднео 18.09.2020. године на основу члана 426. став 1. тачка 1. у вези члана 67. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку наводећи да је веће Апелационог суда у Нишу које је донело другостепену одлуку било непрописно састављено услед разлога за изузеће судије известиоца, председника већа Иване Рађеновић, јер је судија сестра од тетке адвоката ББ који има адвокатску канцеларију на истој адреси као и пуномоћник туженог адв. Милорад Тешић.

По одлуци Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови оценили неблаговременост поднетог предлога за понављање поступка и правилно побијаном одуком потврђено решење о одбачају предлога за понављање поступка.

Према члану 426. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, поступак који је одлуком судом правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови ако је суд био непрописано састављен или ако је судио судија који је по закону морао да буде искључен, или је решењем суда био изузет или ако је у доношењу пресуде учествовао судија који није учествовао на главној расправи. Предлог за понављање поступка се према члану 428. став 1. тачка 1. истог закона подноси у року од 60 дана и то у случају из члана 426. тачка 1) и 2) од дана када је одлука достављена странци. У овом случају предлог за понављање поступка је неблаговремен јер је поднет истеком рока од 60 дана од доставе правноснажне пресуде пуномоћнику тужиле.

Ревизијом се неосновано указује да је предлог за понављање поступка поднет на основу сазнања за нове чињенице у смислу члана 426. став 1. тачка 10. Закона о парничном поступку и да је благовремен јер је поднет у року од 60 дана од дана сазнања за нове чињенице. Према члану 426. тачка 10. Закона о парничном поступку поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може се по предлогу странке поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Рок за подношење предлога за понављање поступка по овом ставу, према члану 428. став 1. тачка 6. је 60 дана од дана када је странка могла да изнесе суду нове чињенице, односно нова доказна средства. Према члану 429. став 2. Закона о парничном поступку у предлогу за понављање поступка се морају да наведу: законски основ по коме се тражи понављање, околности из којих произилази да је предлог поднет у законском року и докази којима се поткрепљују наводи предлагача. Преименовање законског основа по коме се у овом случају тражи понављање поступка није од значаја, јер је према садржини указане повреде због које се понављање тражи законски основ био правилно првобитно опредељен поднетим предлогом сходно члану 426. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку и не односи се на правилност утврђеног чињеничног стања на шта упућује законски основ из члана 426. став 1. тачка 10. истог закона. Осим

тога, захтев за искључење судије који одлучује по правном леку, према члану 69. став 4. Закона о парничном поступку странка може да поднесе до доношења одлуке о правном леку а за изузеће у року од 15 дана од дана пријема списа у суд вишег степена.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци решења на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић